

Zes dagen later nam Jezus Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee een hoge berg op, waar ze helemaal alleen waren. Voor hun ogen veranderde hij van gedaante, zijn kleren gingen helder wit glanzen, zo wit als geen enkele wolwasser op aarde voor elkaar zou kunnen krijgen. Toen verscheen Elia aan hen, samen met Mozes, en ze spraken met Jezus.

Petrus nam het woord en zei tegen Jezus: 'Rabbi, het is goed dat wij hier zijn; laten we drie tenten opslaan, een voor u, een voor Mozes en een voor Elia.' Hij wist niet goed wat hij moest zeggen, want ze waren door schrik overweldigd. Toen viel de schaduw van een wolk over hen, en uit de wolk klonk een stem: 'Dit is mijn geliefde Zoon, luister naar hem!' Ze keken om zich heen en zagen opeens niemand meer, behalve Jezus, die nog bij hen stond.

Toen ze de berg afdaalden, zei hij tegen hen dat ze aan niemand mochten vertellen wat ze hadden gezien voordat de Mensenzoon uit de dood zou zijn opgestaan. Ze namen zijn woorden ter harte, maar vroegen zich onder elkaar wel af wat hij bedoelde met deze opstanding uit de dood.

Marcus 9, 2-10

De top van een berg was dé plaats om God te ontmoeten. Niet zozeer het mooie uitzicht was daarvan de reden, maar wel het feit dat men daar dichterbij de hemel was, de woonplaats van God.

Boven op de berg hebben Jezus en zijn drie leerlingen een ontmoeting met ... Elia en Mozes. Niet met God dus? Toch wel, want Elia en Mozes staan voor 'de profeten' en 'de Thora', het Woord van God. Zij ontmoeten God via de Schrift. In de Schrift ontdekken zij niet alleen wie God is, maar ontmoeten ze Hem ook als de Aanwezige. Die ontmoeting geeft aan de leerlingen bovendien een heel bijzonder beeld van Jezus: voor hun ogen veranderde hij van gedaante, zijn kleren gingen helder wit glanzen, zo wit als geen enkele wolwasser op aarde voor elkaar zou kunnen krijgen. Het is een beeld van de verrezen Jezus. Immers, het evangelie van Marcus is geschreven vanuit het geloof in de verrijzenis. De evangelist geeft aan zijn lezers mee dat de verrezen Jezus hen nabij is, wanneer zij samen komen rond Gods Woord. Die lezers van Marcus kunnen wel wat steun gebruiken. Ze worden elke dag met vervolging geconfronteerd.

Marcus voegt er nog enkele bekende beelden aan toe. Ze werden door een wolk overschaduwde, een beeld van Gods aanwezigheid tijdens de tocht door de woestijn (Ex. 13, 21-22). *Uit de wolk klonk een stem: 'Dit is mijn geliefde Zoon, luister naar hem!'* God spreekt en tekent Jezus als *de uitverkoren dienaar* (Jes. 42, 1), *de Zoon, die koning is* (Ps. 2, 7) en *de profeet*, naar wie men moet luisteren (Deut. 18, 15). Het beeld van de verrezen Heer krijgt een rijke bijbelse invulling.

Het is goed dat wij hier zijn; laten we drie tenten opslaan. Je zou wel willen blijven vertoeven in die ontmoeting met God, je koesteren in wat je als goed en veilig ervaart. Maar dat kan niet. Wie God ontmoet, moet afdalen naar het dal van de mensen, zoals God zelf deed: 'Ik heb gezien hoe ellendig mijn volk er in Egypte aan toe is, ik heb hun jammerklachten over hun onderdrukkers gehoord, ik weet hoe ze lijden. Daarom ben ik afgedaald om hen uit de macht van de Egyptenaren te bevrijden, en om hen uit Egypte naar een mooi en uitgestrekt land te brengen, een land dat overvloedig is van melk en honing.' (Ex. 3, 7-8).

In het dal, waar de mensen wonen en leven, is bevrijding nodig. Het leven van de lezers van Marcus speelt zich af in situaties van vervolging en confrontatie met de dood. Daar vragen mensen zich af wat Jezus bedoelde met deze opstanding uit de dood. Daar hebben mensen nood aan geloof en vertrouwen in de nabijheid van de verrezen Heer.

We weten al lang dat je niet een berg moet beklimmen om God te vinden. Wie God ontmoet, kan daar heel veel deugd aan beleven. Maar die ontmoeting is geen tent, waar we kunnen blijven om ons goed te voelen. God is immers geen wereldvreemde God. Hij stuurt ons keer op keer naar de mensen om bij hen bevrijding te brengen. Al doende kunnen we dan ontdekken wat *opstanding uit de dood* betekent. Waar mensen opstaan uit wat hen beklemmt of uit wat het leven doodt, krijgen we een voorsmaakje van de verrijzenis. Jezus is ons daarin voorgegaan.

*In het Licht
van Gods Woord*

God,

Gij ziet
hoe wij leven,
in goede en kwade dagen.

In de verrezen Jezus
straalt Gij ook voor ons
leven uit.

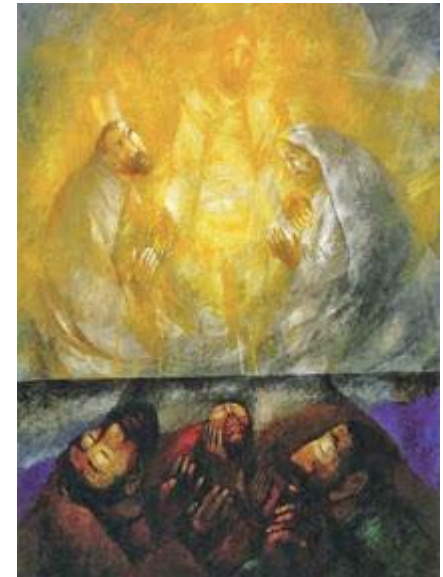
In uw Woord
vinden wij kracht
om op te staan en te leven.

Stuur ons
als mensen naar elkaar
om bevrijding te brengen.

Laat ons zo ontdekken
wat het betekent:
opstaan uit wat het leven doodt.

Amen.

Schilderij: Sieger Köder

Van de berg naar het dal